

CHUYỆN GẦN CHUYỆN XA:

Tinh túy của đất trời

- Gió thu hây hây với nắng nhạt thế này mà sao đậm đĩa mỡ hôi thế bác, vừa đánh lộn với ai à?
- Còn hơn đánh nhau ấy chứ. Xếp hàng, chen chúc suốt từ sáng đến giờ mới mua được mấy cái bánh trung thu đấy!
- Đúng là thân làm tội đời, các cửa hàng bán bánh nhan nhản trên phố, vắng hoe vắng hoắt, sao không vào đấy mà mua, hay bánh ở đó làm không ra gì?
- Không phải, chúng cũng rất ngon, chỉ có điều không hợp với khẩu vị lắm.
- Bác cũng kén cá chọn canh nhỉ. Mỗi hộp bánh có giá mấy trăm nghìn đồng, có hộp lên tới mấy triệu đồng mà bác còn chê, không hiểu bác còn muốn loại cao cấp đến đâu nữa?
- Bác hiểu lầm tôi rồi. Loại bánh mà mọi người phải lủ lượt xếp hàng đến tắc cả đường chỉ có mấy chục nghìn đồng một chiếc thôi.
- Thì ra mọi người sẵn sàng phơi mình trong cái nắng cả buổi là do ham rẻ. Bác không thấy cửa rẻ là của ôi sao?

- Những chiếc bánh này không đắt mà còn rất hợp vệ sinh, cái quan trọng nhất khiến mọi người phải mất thời gian công sức để mua bằng được là do chúng mang đậm tinh truyền thống.
- Bánh mà cũng mang tính truyền thống sao, tôi thấy cái nào chẳng giống nhau?
- Bác lầm rồi. Đợi đến hôm rằm, trong không khí trăng thanh gió mát, hãy cùng tôi thưởng trà với miếng bánh thập cẩm, bác mới thấy được hết cái tinh túy của đất trời, của dân tộc được ông cha ta gửi gắm trong đó.
- Tôi thì lại khoái loại bánh hiện đại bây giờ, nó mềm, giàu chất dinh dưỡng, loại có thêm yến sào, vây cá mập nữa thì càng tuyệt, không còn rắng, chỉ cần lợi thôi mà vẫn cắn được ngập mồm.
- Chỉ vì cái suy nghĩ thực dụng của những kẻ như bác mà nước mình đang mất dần đi bao thứ phải gây dựng qua hàng nghìn năm mới có được đấy. Buồn thay.

CẬN